

Skatteministeriet

20. april 2023
J.nr. 2022 - 13539

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 69 - Forslag til Lov om et midlertidigt solidaritetsbidrag.

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 7 af 11. april 2023. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Trine Pertou Mach (EL).

Jeppe Bruus

/ Søren Schou

Spørgsmål

Vil ministeren redegøre for, hvorfor der ikke kan findes en brugbar afgrænsning eller registrering af selskaber, der handler med el eller gas og olie, som vil kunne danne grundlag for at pålægge sådanne selskaber at betale solidaritetsbidrag, herunder oplyse, om der ikke vil kunne tages udgangspunkt i afgrænsningen anvendt i garantiordningen for danske el-selskaber af 8. september 2022?

Svar

Indledningsvist bemærkes, at der spørges til selskaber, der handler med el, gas eller olie. Hvad angår olie- og gassektoren omfatter lovforslaget producenter af olie og gas samt selskaber, hvis primære aktivitet er at raffinere (og videresælge) fossile brændsler. Der har, så vidt vides, ikke været indikationer på, at virksomheder, der har handel med olie og gas som primær aktivitet, men som ikke er omfattet af lovforslaget, har oppebåret ekstraordinære profitter som følge af energikrisen og krigen i Ukraine. Skatteministeriets undersøgelser har derfor vedrørt muligheden for at indføre en særlig beskatningsmodel for mellemhandlere med elektricitet.

Det bemærkes herom, at det ikke er fast defineret, hvem der kategoriseres som mellemhandlere på energimarkedet. Både elhandlere, balanceansvarlige og elleverandører kan indgå kontrakter, der får dem til at optræde som mellemhandlere. Ligeledes kan virksomheder, der ikke er en registreret del af elmarkedet, optræde som mellemhandlere – fx som aktører på de finansielle markeder. Mellehandlere kan også samtidigt handle med andre energityper eller andre finansielle kontrakter end dem, der er bundet op på elpriser.

Der vurderes overordnet set at være to potentielle tilgange i forhold til at foretage en yderligere beskatning af mellemhandlere: enten direkte af den overnormale profit (“windfall profit”) eller mere generelt på selskabsniveau.

Det vurderes yderst vanskeligt at tilvejebringe en beskatningsmodel målrettet overnormal indtjening fra elhandel. Det skyldes, at det er komplekst at identificere, hvor en eventuel midlertidig overnormal indtjening (“windfall profit”) ligger. Fortjenesten på elhandel kan ligge i alle aktørens transaktioner og reelt tilfalde aktører både oppe og nede i salgskæden. Det er dermed ikke nok at identificere, om der er købt til lav pris eller solgt til høj pris. Fx vil salg til høj spotpris i mange tilfælde udlignes af køb og salg af futures.

For at kunne gennemføre en målrettet beskatning af mellemhandlerne på elmarkedet er det også nødvendigt at kunne adskille indtægter ved handlerne af energi fra eventuel anden aktivitet. Disse oplysninger er ikke tilgængelige for Skattestyrelsen. Det vil kræve et omfattende udviklingsarbejde at lave målrettet beskatning af “windfall profit”, der fx skal tage højde for tidsudskydelser i enkelte kontrakter osv., og der skal dertil fastsættes nye og byrdefulde krav til indberetning for de omfattede virksomheder.

En alternativ tilgang er at øge selskabsskatten midlertidigt og generelt for en afgrænset gruppe af mellemhandlere, hvilket principielt fx kunne ske ved at lade denne gruppe

melleghandlere svare et solidaritetsbidrag efter den model, der fremgår af nødindgrebsforordningen.

Der findes dog ikke en eksisterende brugbar afgrænsning eller registrering af selskaber, der handler med el. Afgrænsningen vil derfor skulle baseres på objektive kriterier, der ikke nødvendigvis kan målrettes el-melleghandlere. En øget selskabsbeskatning vil omfatte al aktivitet i et selskab og ikke alene de aktiviteter, der vedrører elhandel. Eksempelvis vil to selskaber, som har opnået identiske overnormale overskud på el, kunne opleve forskellig beskatning, såfremt det ene har handel med el som primær aktivitet, og det andet ikke har.

Særligt hvad angår den garantiordning, der henvises til i spørgsmålet, og som har til formål at sikre forsyningssikkerheden i Danmark, bemærkes, at afgrænsningen af de virksomheder på elmarkedet, der er omfattet af ordningen, fremgår af § 2 i bekendtgørelse nr. 1442 af 16. november 2022. Af bestemmelsen fremgår, at ordningen omfatter (større) danske el-producenter samt virksomheder, der enten er registreret som eller har anmodet om at blive registreret som produktions- eller forbrugsansvarlige virksomheder.

Ordningen er således ikke afgrænset på grundlag af virksomhedernes eventuelle aktiviteter som elhandlere.

Det bemærkes, at Energinet også har et register over virksomheder med handelsbalanceansvar. Heller ikke dette register vurderes dog umiddelbart at kunne danne grundlag for afgrænsningen af melleghandlere med henblik på en særlig beskatning af disse virksomheder.

Det bemærkes herved, at handelsbalanceansvarlige virksomheder udelukkende varetager balanceansvar i relation til fysisk elhandel. Det beror desuden på virksomhedernes eget valg, om de ønsker at være handelsbalanceansvarlige direkte over for Energinet, ligesom en eventuel registrering som handelsbalanceansvarlig ikke kan tages til indtægt for, at (melle)handel med elektricitet er de pågældende virksomheders primære aktivitet.

Som det fremgår af *Aftale om inflationshjælp* af 10. februar 2023, pågår der en analyse af mulighederne for at tilvejebringe et finansieringsbidrag fra melleghandlere med overnormal profit. Skatteministeriets analyse af mulige modeller for en midlertidig øget beskatning af melleghandlere forventes afsluttet omkring sommerferien.